

Reactie: Een frontale aanval op onze democratische vrijheden

Het wetsvoorstel *"strafbaarstelling van het verheerlijken van terrorisme en openbare steunbetuiging aan terroristische organisaties"* lijkt op het eerste gezicht een nobel streven: het beschermen van de samenleving tegen terreur. Maar wie verder kijkt, ziet iets veel gevaarlijkers schuilgaan achter de juridische woordenbrij. Deze wet is geen schild tegen terreur, maar een mes in de rug van onze rechtsstaat.

De vaagheid van de wet is ronduit zorgwekkend. Want wie bepaalt wat "verheerlijking" is? Wat "steun" inhoudt? En vooral: wat wel en niet als "terrorisme" geldt? Die interpretatie komt in handen van de uitvoerende macht – lees: het kabinet. En precies daar wringt het. Deze wet geeft de regering de mogelijkheid om selectief te straffen op basis van politieke voorkeur of symboliek. Vandaag is het een watermeloen. Morgen misschien een vredesvlag. Wie beslist wat verboden is, krijgt macht over de meningsuiting zelf.

De recente verontwaardiging van Yesilgöz over het tonen van een stukje watermeloen door Esther Ouwehand toont precies wat hier op het spel staat. Een vrucht – symbool van Palestijnse identiteit en vrijheid – wordt gelijkgesteld aan steun aan terreur. Geen rechter die daar aan te pas komt, geen debat, alleen repressie. En wie zich uitspreekt tegen onrecht – of dat nu in Gaza is of elders – loopt het risico om als terrorist te worden bestempeld.

Ook het voorbeeld van Caroline van der Plas, die een medewerker van vredesorganisatie PAX zonder bewijs wegzet als terrorist, toont aan hoe deze wet kan worden misbruikt voor politieke afrekeningen. Want straks is het niet meer een publieke beschuldiging, maar mogelijk een strafbaar feit.

Deze wet beschermt ons niet tegen terreur – hij **maakt ruimte voor staatsterreur**. Hij criminaliseert solidariteit. Hij ondermijnt het recht op demonstratie, op vrije meningsuiting, op politieke kritiek. En het is geen toeval dat termen als extreemrechtse ideologie, koloniale onderdrukking of staatsgeweld nergens in de tekst voorkomen. Deze wet is selectief, politiek gekleurd en gevaarlijk.

Laten we duidelijk zijn: wie geweld verheerlijkt, moet worden aangepakt. Maar deze wet doet dat niet. In plaats daarvan **zet het de deur open naar repressie en politieke censuur**. Het maakt dissidentie verdacht. En dat is, ironisch genoeg, precies wat autoritaire regimes doen onder het mom van "veiligheid".

Deze wet is geen bescherming van de democratie. Het **is een uitholling ervan**. En daarom moeten we ons hier met kracht tegen verzetten!